

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg er helt sikker på, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil helt klart forstår, hvad det egentlig er, der blev sagt, men at det, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil siger om alt det, man kan, selvfølgelig er interessant. Jeg sagde udtrykkeligt, at det at stemme for lovforslaget, når man går over i den politiske fase, også er, at man er enig i lovens intentioner; hvor pengene kommer fra, hvor de skal hen, og hvordan det håndteres. Dét er forligskredsen.

Man er velkommen til at stemme for lovforslaget, men i det begreb, som er anført også i teksten, ligger selvfølgelig, at man er enig i lovens indhold og formål. Det ligger så i den politiske sfære at sige, hvordan vi ønsker at udmønte det retsgrundlag, som Folketinget giver i selve den vedtagne lov.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole Stavad for en kort bemærkning, og jeg har forstået, at fru Pia Christmas-Møller ønsker ordet i anden ordførerrunde.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Nu er vi tilbage ved det, som hr. Henrik Sass Larsen var inde på i sit første spørgsmål til finansministeren, og også andre har nævnt det. For nu forstår jeg, at det, som man har skrevet i lovforslaget, ikke er det, man mener. Der skal ud over den faktiske handling i form af at stemme for også være en eller anden form for åndelig prøve. Hvordan vil finansministeren føre den ud i livet i forhold til Dansk Folkeparti, som vi jo ikke har kunnet få svar fra i dag?

Derfor er det jo meget uklart. Vi må så håbe, at vi under udvalgsarbejdet og frem til lovens vedtagelse kan få klarhed. Derfor er det også svært at sige, hvordan man ville forholde sig til lovgrundlaget, når ikke vi ved, hvad konsekvensen er.

Det går jeg ud fra at ministeren har nogle muligheder for at løfte sløret for, da det er noget helt nyt i forhold til det lovforslag, som finansministeren har fremsat i Folketinget, og som vi diskuterer i dag.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu er hr. Ole Stavad jo meget bekendt med, hvordan satspuljereguleringsloven er, og hvordan systemet er.

Så vil jeg spørge hr. Ole Stavad: Hvor står der i den gamle lov noget om vetoretten? Hvor står vetoretten? Hvor står tilbageløbsmodellen? Er det ikke lige præcis de principper, man har vedtaget i den kreds, som ønskede at tilvejebringe retsgrundlaget for en fordeling af midler? Sådan er det vel.

Så det her er nøjagtig det samme. Men når man vedtager et nyt retsgrundlag, er det også rimeligt, at partierne spørger: Hvad er det så, vi har lært? For sådan gjorde man i den gamle lovgivning, og sådan er der også lagt op til, at man gør i den nye lovgivning, altså selve udmøntningsprocessen og den måde, man politisk håndterer det. Det er fuldstændig uændret.

Kl. 18.55

Det eneste, der er nyt, er, hvis et parti siger, at det godt vil stemme for det, men for at sabotere ordningen. Det har man ikke sagt tidligere, men det er der et parti, der siger nu. Så det er man nødt til at håndtere politisk.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole Stavad for den tredje og sidste korte bemærkning til finansministeren.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Men det er jo det, vi har advaret regeringen imod, altså på den måde at lukke op for partier, der ikke har siddet og haft dystre med hinanden for at finde fælles grundlag.

Finansministeren spørger: Hvor står der i loven noget om tilbagefald, hvis ikke man bliver enig? Det står ikke i nogen lov, det har det aldrig gjort, men det har været en meget, meget klar del af den politiske aftale. Jeg tror godt, vi kan sige til hinanden, at når det er lykkedes i alle årene at opnå en forståelse og indgå en aftale, hvor vi alle sammen har måttet acceptere forslag fra andre partier, som vi ikke har været begejstret for, er det, fordi vi har vidst, at hvis vi ikke gjorde det, så ville også de hovedønsker, vi selv havde, betyde, at ingenting af det blev til noget. Det er det, finansministeren risikerer at ødelægge.

Hvis nu man siger ja til det her, som Dansk Folkeparti gør, men uden at vi ved, hvad man vil bruge sin indflydelse på, for det kan vi ikke få svar på, så ved vi ikke, om det overhovedet vil være muligt at føre forhandlinger og udmøntning videre i den gode ånd, selv om det har været besværligt, der har været i alle årene hidtil. Det er finansministerens ansvar.